

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1981 Nr. 150

A. TITEL

*Verdrag inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke en in handelszaken;
's-Gravenhage, 15 november 1965*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1966, 91. Voor de ondertekeningen zie ook *Trb.* 1967, 36¹⁾, *Trb.* 1969, 55, *Trb.* 1971, 63 en *Trb.* 1973, 73.

In overeenstemming met artikel 26, eerste lid, is het Verdrag voorts nog ondertekend voor:

Spanje . . . . . 21 oktober 1976
Italië . . . . . 25 januari 1979

---

¹⁾ Bij nota van 10 januari 1980, welke op 17 januari 1980 werd ontvangen, heeft de Regering van de Arabische Republiek Egypte medegedeeld: "(with effect from January 25, 1980) the withdrawal of its reservations, previously set with regard to the recognition of and the arising of treaty relations with Israel, from the above mentioned Convention."

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1969, 55 en 210.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1975, 150.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1968, 63¹⁾, *Trb.* 1969, 55 en 210, *Trb.* 1971, 63, *Trb.* 1973, 73 en *Trb.* 1975, 150²⁾.

Behalve de aldaar genoemde Staten heeft nog de volgende Staat in overeenstemming met artikel 26, tweede lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken te 's-Gravenhage nedergelegd:

de Bondsrepubliek Duitsland³⁾ . . . . . 27 april 1979
(mede voor het „Land” Berlijn)

1) Bij nota van 28 juni 1978, welke op 29 juni 1978 werd ontvangen, heeft de Regering van de Verenigde Staten van Amerika het volgende verklaard:

“As of June 28, 1978, the United States will not charge a fee for service of judicial documents which it receives from any State party to the Convention which does not impose a charge for the service of documents sent from the United States for service under the Convention.”

Bij nota van 10 juni 1980, welke op die datum werd ontvangen, heeft de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland medegedeeld dat in plaats van “The Registrar of the Supreme Court of Northern Ireland” in overeenstemming met artikel 18 als toegevoegde autoriteit voor Noord-Ierland is aangewezen: “The Master (Queen’s Bench and Appeals)” voor de taken als bedoeld in de artikelen 2, 6 en 9 van bovengenoemd Verdrag. Het adres van de “Master (Queen’s Bench and Appeals)” is: Royal Courts of Justice, Belfast 1.

2) Bij nota van 2 juni 1978, welke op 15 juni 1978 werd ontvangen, heeft de Regering van Luxemburg verklaard een van de bij de nederlegging van de akte van bekrachtiging op 9 juli 1975 afgelegde verklaringen te hebben ingetrokken. Het betreft de volgende verklaring: «Conformément à l'article 10, le Gouvernement luxembourgeois s'oppose à la transmission par voie postale d'actes judiciaires à des personnes établies sur son territoire.»

3) Onder de volgende verklaringen:

»1. Zustellungsanträge sind an die Zentrale Behörde des Landes zu richten, in dem der jeweilige Antrag erledigt werden soll. Zentrale Behörde gemäss Artikel 2, 18 Abs. 3 des Ubereinkommens ist für

Baden-Württemberg	das Justizministerium Baden-Württemberg D 7000 Stuttgart
Bayern	das Bayerische Staatsministerium der Justiz D 8000 München
Berlin	der Senator für Justiz D 1000 Berlin
Bremen	der Präsident des Landgerichts Bremen D 2800 Bremen
Hamburg	der Präsident des Amtsgerichts Hamburg D 2000 Hamburg

Hessen	der Hessische Minister der Justiz D 6200 Wiesbaden
Niedersachsen	der Niedersächsische Minister der Justiz D 3000 Hannover
Nordrhein-Westfalen	der Justizminister des Landes Nordrhein- Westfalen D 4000 Düsseldorf
Rheinland-Pfalz	das Ministerium der Justiz D 6500 Mainz
Saarland	der Minister für Rechtspflege D 6600 Saarbrücken
Schleswig-Holstein	der Justizminister des Landes Schleswig-Holstein D 2300 Kiel

Die Zentralen Behörden sind befugt, Zustellungsanträge unmittelbar durch die Post erledigen zu lassen, wenn die Voraussetzungen für eine Zustellung gemäss Artikel 5 Abs. 1 Buchstabe a des Übereinkommens erfüllt sind. In diesem Fall händigt die jeweils zuständige Zentrale Behörde das zu übergebende Schriftstück der Post zur Zustellung aus. Im übrigen ist für die Erledigung von Zustellungsanträgen das Amtsgericht zuständig, in dessen Bezirk die Zustellung vorzunehmen ist. Die Zustellung wird durch die Geschäftsstelle des Amtsgerichts bewirkt.

Eine förmliche Zustellung (Artikel 5 Abs. 1 des Übereinkommens) ist nur zulässig, wenn das zuzustellende Schriftstück in deutscher Sprache abgefasst oder in diese Sprache übersetzt ist.

2. Das Zustellungszeugnis (Artikel 6 Abs. 1, 2 des Übereinkommens) erteilt die Zentrale Behörde, wenn sie den Zustellungsantrag selbst unmittelbar durch die Post hat erledigen lassen, im übrigen die Geschäftsstelle des Amtsgerichts.

3. Für die Entgegennahme von Zustellungsanträgen, die von einem ausländischen Konsul innerhalb der Bundesrepublik Deutschland übermittelt werden (Artikel 9 Abs. 1 des Übereinkommens), sind die Zentrale Behörde des Landes, in dem die Zustellung bewirkt werden soll, und die Stellen zuständig, die gemäss § 1 des Gesetzes vom 18. Dezember 1958 zur Ausführung des Haager Übereinkommens vom 1. März 1954 über den Zivilprozess zur Entgegennahme von Anträgen des Konsuls eines ausländischen Staates zuständig sind. Nach diesem Gesetz ist hierfür der Präsident des Landgerichts zuständig, in dessen Bezirk die Zustellung bewirkt werden soll; an seine Stelle tritt der Präsident des Amtsgerichts, wenn der Zustellungsantrag in dem Bezirk des Amtsgerichts erledigt werden soll, das seiner Dienstaufsicht untersteht.

4. Gemäss Artikel 21 Abs. 2 Buchstabe a des Übereinkommens widerspricht die Regierung der Bundesrepublik Deutschland der Benutzung der in den Artikeln 8 und 10 des Übereinkommens vorgesehenen Übermittlungswege. Eine Zustellung durch diplomatische oder konsularische Vertreter (Artikel 8 des Übereinkommens) ist daher nur zulässig, wenn das Schriftstück einem Angehörigen des Absendestaates zuzustellen ist. Eine Zustellung nach Artikel 10 des Übereinkommens findet nicht statt. «

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1969, 210, *Trb.* 1971, 63, *Trb.* 1973, 73 en *Trb.* 1975, 150.

Overeenkomstig artikel 28, eerste lid, van het Verdrag heeft de Republiek Seychellen op 18 november 1980 een akte van toetreding bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken te 's-Gravenhage nedergelegd. De toetreding is op 18 juni 1981 perfect geworden, aangezien geen der Staten die het Verdrag hadden bekrachtigd tegen de toetreding binnen de gestelde termijn bezwaar heeft gemaakt.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1969, 55 en 210, *Trb.* 1971, 63, *Trb.* 1973, 73 en *Trb.* 1975, 150.

Overeenkomstig artikel 28, derde lid, zijn de bepalingen van het Verdrag voor de Seychellen op 1 juli 1981 in werking getreden.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1971, 63¹⁾ en *Trb.* 1975, 150.

---

¹⁾ Naar aanleiding van de uitbreiding van onder meer het onderhavige Verdrag op de Falkland-eilanden door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland heeft de Regering van Argentinië bij nota van 3 september 1980 het volgende verklaard:

“The Argentine Government declares that the extension of the “Convention on the Conflicts of Laws Relating to the Form of Testamentary Dispositions” (5-10-1961); “Convention Abolishing the Requirement of Legalization for Foreign Public Documents” (5-10-1961); “Convention on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil or Commercial Matters” (5-11-1965) and “Convention on the Taking of Evidence Abroad in Civil or Commercial Matters” (18-3-1970), made by the United Kingdom to the Islas Malvinas, Georgias del Sur and Sandwich del Sur, identified by Great Britain as Falkland Islands and its Dependencies, does not affect the Rights of the Argentine Republic on the mentioned archipelago.”

“The illicitness of the action of the United Kingdom (occupation by force of the Islands in 1833 and expulsion of the local inhabitants) has been constantly pointed out by the Republic of Argentina. Likewise, the U.N. in its G.A. resolutions 2065(XX), 3160(XXVIII) and 31/49 has urged both Governments to accelerate the negotiations on the existing sovereignty dispute, so as to put an end to the present colonial situation”.

De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland heeft naar aanleiding van de Argentijnse nota op 6 januari 1981 het volgende medegedeeld:

“The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have no doubt as to United Kingdom sovereignty over the Falkland Islands and their Dependencies. The United Kingdom is fully entitled to include them within the scope of application of international agreements to which it is a party. The United Kingdom therefore cannot accept the Argentine declaration referred to above in so far as it purports to question the right of the United Kingdom to extend the said Conventions to the Falkland Islands and their Dependencies nor can it accept that the Government of the Argentine Republic has any right in this regard.

The United Kingdom further does not accept the implied assertion in the last paragraph of the Argentine declaration that the United Nations has pointed out the “illicitness of the action of the United Kingdom (occupation by force of the Islands in 1833 and expulsion of the local inhabitants)”. United Nations resolutions have simply called for the settlement of the dispute by negotiation between the two Governments.”.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1966, 91, *Trb.* 1967, 36, *Trb.* 1968, 63, *Trb.* 1969, 55 en 210, *Trb.* 1971, 63, *Trb.* 1973, 73 en *Trb.* 1975, 150.

Voor het op 31 oktober 1951 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Statuut van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht zie ook *Trb.* 1978, 2.

Voor het op 1 maart 1954 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag betreffende de burgerlijke rechtsvordering zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1981, 122.

Uitgegeven de tiende juli 1981.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. VANDER KLAUW